

поєднуються, то результативність впровадження інформації в свідомість сильно збільшується, так як зменшується потік власних уявлень.

Таким чином, згідно сказаним вище, можна прийти до висновку, що реклама повинна бути аудіовізуальною, тобто представленою в форматі відео. Причому головний акцент повинен бути зроблений на візуальний ряд, тому що якщо він буде містити яскраві образи сприйняття, власне уявлення у споживача не сформується. Такий спосіб просування при використанні інтернету, як каналу комунікації, є легким і довговічним способом передачі інформації.

Література:

1. Видеореклама: 6 правил успешной кампании и 3 объективных способа оценки эффективности [Электронный ресурс]. — Электрон. дан. — Режим доступа : <https://www.cossa.ru/trends/216843/> (18.02.2019). — Название с экрана.
2. Відеоредактор [Електронний ресурс]. — Електрон. дан. — Режим доступу : <https://uk.wikipedia.org/wiki/Відеоредактор> (10.04.2019). — Назва з екрану.
3. Відеореклама [Електронний ресурс]. — Електрон. дан. — Режим доступу : <https://uk.wikipedia.org/wiki/Відеореклама> (10.04.2019). — Назва з екрану.

УДК 343.9.018

Романчик Т.В.,

к.е.н., доцент, доцент кафедри економіки та маркетингу
Національний технічний університет «Харківський політехнічний інститут»

Стан економічної злочинності в Україні у цифрах

Підвищення рівня ринкового конкурентного суперництва, розвиток загальноекономічних кризових явищ та зубожіння населення стали причиною високої криміналізації суспільства. Це обумовило зростання масштабів злочинності загалом та у сфері економіки зокрема.

За різними даними обсяг тіньової економіки в Україні становить від 30% до 45% від величини ВВП. Тому наразі питання захисту суб'єктів ринку від економічної злочинності актуалізується та викликає особливого занепокою.

Згідно опитування, проведеного міжнародною аудиторською компанією Pricewaterhouse Coopers (PWC), у 2018 році лідером серед економічних злочинів в Україні є хабарництво та корупція (73%), далі йдуть незаконне привласнення майна (46%), шахрайство у сфері закупівель (33%), шахрайство у сфері управління персоналом (33%) та кіберзлочини (31%) [1]. За останні 2 роки (з 2016 по 2018 рр.) спостерігаються значні зміни у розподілі видів економічних злочинів. За цей період найбільший зріст протизаконних дій спостерігався у сфері управління персоналом (на 29%), шахрайство у сфері закупівель зросло на 8%,

випадки хабарництва та корупції – на 7%. Значна позитивна динаміка простежується лише у боротьбі з незаконним привласненням майна. Питома вага показника знизилась на 18%.

Важливим є визначення джерел скоєння злочинів. За даними дослідження [2], переважна більшість випадків шахрайства (56%) були скоєні співробітниками організації, з них 55% вчинені її вищим керівництвом, 36% - скоєні третьою стороною, 67% злочинних випадків представників третьої сторони належать наближеним до закладу особам. Слід зазначити, що випадки шахрайства серед вищого керівництва організацій за останні 2 роки подвоїлись. У 2016 році на частку таких злочинів припадало 27% [1].

Одним із п'яти найпоширеніших видів економічних злочинів в Україні сьогодні стала кіберзлочинність. За останні десять років кількість злочинів, учинених з використанням інформаційно-телекомунікаційних технологій, значно збільшилась. Розвиток комп'ютерних технологій продукує виникнення нових способів вчинення економічних злочинів, спрощує сам процес їх скоєння та маскуванню слідів економічних злочинів і розширює географію економічних правопорушень.

При цьому наявність можливості для скоєння економічних злочинів 70% респондентів називають однією з головних причин цього явища [1]. Джерела вказаних можливостей можуть формуватися за рахунок: недостатньої компетентності менеджерів підприємства; халатності керівників; порушень режиму захисту інформації; недостатньої підзвітності та ін.

Окремим чинником, що привертає увагу у сенсі створення умов для скоєння безкарних шахрайських дій є розвиток так званого кланового капіталізму. Характерними особливостями таких проявів у економічних відносинах є порушення принципу знеособленості, яке проявляється у неринкових відносинах при укладанні договорів на товарних ринках; привілейованому доступі до коштів фінансових установ без ретельного відбору конкурентів; порушенні принципів ринкової конкуренції; корегуванні управлінських рішень «персоналізованими» мережами відносин учасників ринку і посадових осіб [3].

Наслідки шахрайських дій впливають як безпосередньо на результати діяльності організацій, так і на економіку країни в цілому. За опитуванням власників українських підприємств та організацій, збитки 19% з них сягнули значення 100 тис. – 1 млн. \$, 12% організацій від корупційних дій втратили від 1 млн. \$ до 50 млн. \$.

На рівні держави наслідки корумпованих дій проявляються у нецільовому використанні бюджетних коштів, розкраданні мільярдних сум на тендерах, шахрайстві з фінансовими ресурсами, незаконній приватизації державного комунального майна та ін. У 2018 році рівень тіньової економіки в Україні становив 47,2% від загального обсягу ВВП, 40% доходів підприємства України залишали не задекларованими; 32% працівників компаній не були офіційно працевлаштованими; 45% заробітної плати працівників компаній було виплачено неофіційно.

Отже, стратегічним пріоритетом у боротьбі з тіньовою економікою в Україні повинно стати реформування всіх сфер економічної діяльності: зниження податкового та регуляторного тиску на підприємництва перегляд основних статей податків, захист прав власності та трудових відносин, посилення державного нагляду, протидія відмиванню доходів, що одержані нечесним шляхом [4].

Література

1. РwC Україна [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: <https://www.pwc.com/ua/uk/survey/2018/pwc-gecs-2018-ukr.pdf>
2. Романчик Т.В. Комплаєнс-ризика у системі забезпечення економічної безпеки підприємства /Т.В. Романчик. – Колективна монографія: Розвиток механізмів управління інноваційною складовою економічної безпеки України. - за редакцією д.е.н., проф. О.В. Прокопенко – СумДУ, 2017. – С. 266-279.
3. Мірясов Ю. А. Клановий капіталізм: типологія відношень між державою та бізнесом / Ю. А. Мірясов // Науковий вісник Ужгородського національного університету. Серія : Міжнародні економічні відносини та світове господарство. - 2016. - Вип. 8(2). - С. 28-32.
4. Романчик Т.В. Деякі аспекти економічної безпеки промислових підприємств / Т.В. Романчик // Тези доп. 24-ї Міжнар. наук.-практ. конф. "Інформаційні технології : наука, техніка, технологія, освіта, здоров'я" (MicroCAD–2016), 18-20 травня 2016 р. / ред. Є. І. Сокол. – Харків : НТУ "ХПІ", 2016. – С. 283.

УДК 658.15

Руденко Світлана,
к.т.н., начальник магістратури управління НУЦЗУ
Кулакова Ганна,
здобувач магістратури управління НУЦЗУ
Плис Артем,
здобувач магістратури управління НУЦЗУ
Національний університет цивільного захисту України, Харків

Управління підприємством в умовах антикризового часу

Розглянуті питання щодо сутності та принципів антикризового управління підприємством, поняття стосовно банкрутства та його виникнення, кризи та їх класифікації.

Ключові слова: фінансова криза, антикризове управління, неспроможність (банкрутство).

Нині, в умовах інституційних перетворень економіки України, гостро постає питання необхідності формування ефективної системи антикризового управління підприємством. Саме процес виникнення криз на підприємстві та